

AZ ALFA ÉS AZ ÓMEGA

„Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindkinek a cselekedete szerint. *En vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.*” - Jel 22:12-13

ALPHA ÉS ÓMEGA

*Alpha s Ómega, nagy Isten,
Eli, Eli, én Istenem!
Kinek szeme mindent-tudás,
erőd mindentbíró csudás,
kinek léted a legfőbb jó,
s műved minden, ami még jó.*

*Mindenen allul és fölül,
mindenben s mindenen kívül;
mindenben, de nem bezárva,
mindenben kívül, s nem árva,
minden fölött, s nem toronyban,
minden alatt, s nem elvontan;
fölül, s mindig elnökölve,
allul és mindent emelve,
kívül, s mindent egybeöltve,
bellül, és mindent betöltve.*

*Bellül, soha nem szorulván
kívül, soha szét nem hullván;
fölül, és semmise támaszt,
allul; s semmi súly nem fáraszt.*

*Nem mozdulsz és mindent
mozgatsz,
helyet foglalsz, s nem foglaltatsz;
időt váltasz, s nem változol,
utat rögzítesz, s nem utazol.
Külső erő s szűkségesség
nincs, hogy lényed cserélhessék.*

*Ami nekünk holnap s tegnap,
neked örök most és egy-nap;
örökös ma és egyetlen,
oszthatatlan, véghetetlen,
hol mindent előre láttál,
mindent egyszerre csináltál,
s mintájára nagy lelkednek
formát szabsz az elemeknek.*

Hildebert de Lavardin
(1055-1133) Hymnus - részlet
Babits Mihály fordítása

A Jelenések könyvének a végéhez érve, a Könyv valódi szerzője, a kijelentések forrása, önmagáról vall, így: „*En vagyok az Alfa és az Ómega.*” Jézusnak ez a neve gazdag a jelentésében, és természetesen a jelentőségében is. Ezek több irányból is megközelíthetők.

A Jel 1,8-ban olvassuk: „*En vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.*” Hasonlóképpen, a Jel 21,6-ban – a trónuson ülő mondja önmagáról: „*En vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. En adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.*” Mivel tehát a **Mindenható Istennek és Jézusnak** is neve ez, elsősorban az ő azonosságukra, egységükre, **Jézus istenségére utal a név.**

Az Alfa és az Ómega a görög ábécé legelső és utolsó betűi. E két betűjel veszi közre az összes többi. Az írásjelek lehetővé teszik a gondolatok írásos továbbadását; információra, üzenet hordozásra alkalmasak. Az Újszövetségi Szentírás üzenetének a megjelenítésére is alkalmas a betűsor, amit az Alfa és az Ómega közrefog. **Jézus az élő Kijelentés,** és – erre utal ez a név -, hogy róla szól az írott kijelentés, a Biblia is. Itt, a Jelenések könyvének az utolsó fejezetében ez különös hangsúllyal jelenik meg, ötszöri utalásban (bár különféle variációkban) „a könyv prófétai igéiről.” Ezek Jézusnak a „bizonyágtételei” (16.v.), Ő az, aki „ezekről bizonyágot tesz” (20.v.) akár eszközei, mint angyalok által is.

Az Alfa és az Ómega tehát Isten kijelentésének a teljességére utal Jézus Krisztusban.

Ez nem azt jelenti, hogy egyedül csak Jézusban „szólt” volna meg Isten. A Róma 1,18-20 például a teremtettség üzenetére utal, amivel dolga van minden embernek, de visszautasítja, mert nem akarja Istent dicsőíteni. **Jézusban Isten beszéde olyan kifejezést nyert, amihez**

nem hasonlítható semmi más módja a kijelentésnek. A teremtettségből megérthetjük Isten nagyságát és bölcsességét, de az ő igazságosságát, szeretetét és kegyelmességét nem közli az. Erre a többletre, a Jézusban adott kijelentés elsőbbségére utal János evangéliumának a legelején **Jézusnak egy „másik neve,” az Ige (Logos).** Az Ige, mint létezés, történetet jelző, eredményező szó (milyen jó ez a magyar definíció!) a Teremtés történetétől az idők végéig Isten önkifejezésének, isteni tetteinek az eszköze. Amit gondolt, mondott, az lett. Visszakapcsolva mindezt az „Alfa és Ómegára,” Isten a gondolatait kifejezte, az Ő gondolatai is mondatokként, Igeként, le is írható történetekké lettek, amiket a betűjelekkel akármelyik írott nyelv ábécéje dokumentálni képes. Az inkarnációnak, Isten testi megjelenésének ez is egy vetülete. A „vetület” szót választottam, hogy jelezzem, az írott Ige, a Biblia nem Isten, hanem róla szól. A Biblia nem imádatunk tárgya, de az Imádató igaz ismeretére vezet a Szentlélek segítségével.

Az „Alfa és az Ómega” önmeghatározása Jézusnak azt is jelzi, hogy **az Ő személye, munkája és tanítása az ember számára érthető,** ha úgy tetszik,

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

*English section - page 6. Youth Conference / Hildebert: Hymn
Adventi, karácsonyi és óévi írások
Gyülekezeti beszámoló: Cleveland
Ifjúsági találkozó Clevelandban
Néven szólíthatjuk Jézust
Menedék (7) Karácsonyi vacsora
Az utolsó pillanatban*

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
 1346 Colyn Ave.
 Murfreesboro, TN 37128
 szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok kedves olvasóinknak, és békességben telő, boldog új évet!

Lapunk 113-dik évfolyamának utolsó számát fejezem be éppen ezzel a rovattal. November közepén járunk, háláadónapra készülünk gyülekezeteinkben. En most a lapunkért vagyok elsősorban hálás. A 113 esztendőért, aminek során az amerikai magyar baptista gyülekezetek testvérisége éltette, akarta, megrendelte és olvasta az *Evangeliumi Hírnököt*. (Mostanában egyre világosabban látom, hogy a gyülekezeteink múltjáról lapunk régi számai adják szinte az egyetlen tájékoztatást.)

De nemcsak a régmúlt, hanem az éppen múltban lévő esztendő miatt is hálás vagyok. A pandémia során ideiglenes és végleges változások is történtek gyülekezeteink életében. Lapunkban erről is értesülhettünk az év során. Gyülekezeti beszámolóink, itteni és az óhazában élő testvéreink írásai – bízom benne – hitünket erősítő írások voltak. Az evangéliumnak, a Jézus Krisztusról szóló jó-hírnek akart a szerkesztő hangot, teret adni ebben az évben is. Az olvasó tudja, hogy ez sikerült-e vagy sem.

Ahogy átlapozom újra a 2021-es számokat, hálás vagyok azokért a szolgatársaimért és testvéreimért – közelben élőkért, és a távoliakért -, aki írásaikkal gazdagítottak bennünket. De hálás vagyok az olvasókért is, közöttük a lapot előfizetőkért, a *Baráti Kör tagjaiért* – akik anyagi segítséget is küldenek a kiadására, postázására.

Örülök annak, hogy bár lapunk a fekete-fehér kategóriában maradt, s nem tud és nem akar versenyezni a színes kiadványokkal, olvasótáborunk nem csökkent lényegesen. Itt született fiataljaink könnyebben olvasnak és írnak angolul, mégis kapok néha tőlük is magyar cikket - mint például a mostaniban is van két magyar a négy angol nyelvű írás mellett. Az Óhazából (ebbe 5 ország magyar testvériségét értem) is rendszeresen kaptam cikkeket – ezekért is hálás vagyok, s továbbra is számítok arra, hogy távol élő testvéreink is bekapcsolódnak az *Evangeliumi Hírnök* munkájába. Mosthát háláadással fejezem be ez-évi munkámat, s jóreménységgel látok majd neki a 2022-es számok készítésének. (szerk)

Mini információ az imahetekről:

Aliansz imahét január 2-9 (témáról még nem tudunk)

Ökumenikus imahét 2022. január 16-23. „Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” (Mt 2,2)

ÁHÍTAT 2022 / Múlt, jelen, jövő Baptista évkönyv 2020

Idejében rendeljük meg az új esztendő legújabb két kiadványát!

Az **Áhítathoz** az előszót a kiadó, MBE új főtákar, *Varga László Ottó* írta. Ezúttal ezzel ajánljuk gyülekezeteink testvériségének ezt a közkedvelt kiadványt.

„Kedves Áhítat-olvasó!

Nagy szeretettel ajánlom a 2022-es áhítatoskönyvet mindennapi olvasásra. Több mint harminc testvér dolgozott rajta határainkon belül és kívül, hogy most a kezében tarthasd. Nem pótolja a Bibliát, de segíti annak megértését, a benne való elmélyülést. Van valami különleges abban, amikor baptista közösségünk egy-egy napon ugyanazokat az üzeneteket olvassa és elmélkedik rajtuk: összeköt bennünket. Találkozásainkkor megoszthatjuk egymással, hogy kiben mit indított el az aznapi ige, üzenet.

Ebben az évben Áhítatunkban a különböző sorozatok között megjelennek hitvallásunk tételei is. Ez egy jó lehetőség felfrissíteni magunkban hitünk alapjait. Hitvallásunk első tétele: *A Szentírás. Isten igéje hitünk alapja, mindennapi kenyér, életünk vezetője. Olvassuk, tanulmányozzuk a Bibliát nap mint nap! Ehhez egy jó vezető az Áhítat.*

Sámuel prófétáról azt írja a Biblia, hogy „semmit sem engedett a földre hullani igéiből”. Kívánom minden kedves olvasónak, hogy ezt az üzenetet megélje, megtapasztalja, miközben az Áhítatban megjelenő igéket továbbtanulmányozza!”

A naptárt pedig azoknak ajánljuk, akik a magyar baptista misszió (főként magyarországi) 2020-as eseményeit szívesen áttekintnék újra; azoknak, akik szeretik a verseket, aktuális igemagyarázatot, szépirodalmi írást vagy tanulságos mesét (a Baptista Szeretetszolgálat Meseszép-Mesekép pályázatán jól szerepeltek közül).

Szép karácsonyi ajándék is lehetne ez a két könyv, olyan, amit a következő év során gyakran lapozgatnánk.

Mielőbb jelezzük igényünket a lelkipásztorunknál, aki egy tételben rendeli majd meg a gyülekezet számára (a postaköltség így kedvezőbb). Egyéni megrendelésre is van lehetőség a konyvesbolt@baptist.hu e-mailen, vagy a +36.20.886.0011 telefonszámon. A szerkesztő is szívesen segít ha valakinek a megrendelés során erre szüksége lenne.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

AZ ALFA ÉS AZ ÓMEGA

folytatás az 1. oldalról

egyszerű. Amikor azt mondjuk, hogy valami „egyszerű, mint az ábécé,” akkor a jelzett dolog közérthetőségére, elfogadhatóságára utalunk. A máig csodált, nagy görög bölcselek zsákutcába jutottak civilizációnknak azon a pontján, amiben Jézus megjelent. Beismerték, hogy mivel minden változásban van (a folyóba kétszer ugyanott belépni nem lehet), egy mindent összefoglaló, megmagyarázó elv megtelezése nélkül értelmet és időtállót nem mondhatunk. Ezt gondolták a bölcselelők zenitjén ők. A Szentírás pedig azt hirdeti, hogy Jézus, az Alfa és Ómega, az Ige (a Logos) tart egybe mindent (Kol 1), mert **Ő Isten, aki volt, van és lesz örökké.** És **Ő megismerhető,** mert megjelent nekünk is. Személyes jövők is a vele való kapcsolatunk története lesz.

Végül, jelenti azt is, hogy **Ő Első és Utolsó. Kezdet és Vég.** A Zsidókhoz írt levél írója ezzel kezdi a levelét, mert ő nem tud, merne, vagy akarna semmi mást hozzátenni ahhoz, amit Jézusban mondott nekünk Isten. Mivel mi a kezdet és vég között vagyunk, Jézussal van dolgunk ma, de tudjuk, hogy a „történetünk” jövőbeni pontjain is készen kell lennünk a vele való találkozásokra.

A svéd filmrendezőről, *Ingmar Bergman*ról maradt fenn a következő történet. Állítólag *Stravinsky* zenéjét hallgatta egyszer, amikor látomása volt arról, hogy egy hatalmas katedrálisban van. A díszes templomban megakadt a szeme egy festményen, ami Jézust ábrázolta. A festmény elhelyezése és maga a kép úgy megragadta a figyelmét, hogy közel ment hozzá, amennyire csak lehetett, és kiáltozni kezdett az ábrázolt Jézushoz. „Beszélj hozzám, mondj valamit! Nem megyek innen tovább, amíg meg nem szólalsz!” Nem jött válasz, és a látomásnak ezzel vége szakadt. Még abban az évben megszületett Bergman következő filmje, ami a „*The Silence*” címet kapta. A film arról szól, hogy miféle helyzetekben találják magukat emberek, akik keresik az Istent, de nem találják. **Ne esünk kétségbe,** bár az ilyen történetek kétségbe ejtők, sőt tragikusan végződők is lehetnek! Ingmar Bergman látomása ugyanis egy **hamis problémát vet fel és arról szól. Miért is akarnánk szóra bírni a festményt, amikor az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég, Jézus Krisztus beszél hozzánk? Mondja, hogy jön. Hív, hogy kövessük.**

Novák József

ADVENT

1. Máté 12: 42. **Dél királynője feltámad majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítéli ezt a nemzedéket, mert ő a föld végső határáról is eljött, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét, de íme, nagyobb van itt Salamonnál!**

Dél királynőjét senki sem hívta, mégis jött meghallgatni a világ legbölcsebb emberét. Ezer mérföldet utazott a sivatagon át mert hajtotta a kíváncsiság és a saját üres szíve. Kérdései voltak, amelyekre remélt választ. Amikor látta a templomot, a király gazdagságát, és hallgatta Salamon bölcsességét, a reakciója felért egy megtérési bizonyosságtétellel. „Hallottam, de nem hittem. Most, hogy minderről személyesen meggyőződtem, felét sem mondták el nekem nagy bölcsességednek... Áldott legyen Istened az Úr, aki kedvét lelte benned.” Találkozni fog ez a nemzedék Dél királynőjével az ítéletkor, mert ez a nemzedék azt mondja, túl messze van az imaház és túl hosszú az istentisztelet, és túl nagy áldozat... Pedig nagybórlól van szó itt Salamonnál. El lehetne kerülni Dél királynője számon-kérő tekintetét.

2. Máté 12:41. **Ninive lakói feltámadnak majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítéli ezt a nemzedéket, mert ők megtértek Jónás prédikálására, de íme, nagyobb van itt Jónásnál!**

Ez a nemzedék találkozni fog az ítéletkor Ninive lakóival. Baj volt a prédikációval. Száraz volt és rövid. Nem volt benne evangélium csak ítélet. A prédikátorral is baj volt, mert nem szerette a hallgatóit, sőt, gyűlölte őket. Nem hívta őket megtérésre, csak elmondta, mi fog történni a várossal. A Szentlélek kellett kiegészítse az ígéhirdetést megtérésre hívással, mert Jónás nem volt hajlandó. A pokolra kívánta Ninive lakóit. A megtérésük is különös volt. Nem kritizálták sem az ígéhirdetőt, sem az ígéhirdetést, pedig három napon át mindig ugyanazt a durva, elcsépelt mondatot ismételte. A megtérés legradikálisabb módját választották. Zsákban és hamuban tértek meg. Találkozni fog ez a nemzedék Ninive lakóival az ítélet napján, mert ehhez a nemzedékhez nem a félresikerült próféta szél hanem a kegyelmet hirdető Megváltó. Lágý és szelíd hangon szólít, szeretettel hívogat, kedves szolgálait

küldi... mégsem tér meg ez a nemzedék. Pedig most még elkerülhető lenne a Ninive lakóival való találkozás.

3. Lukács 17:26-27. **És amint Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is: ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek, egészen addig a napig, amíg Nőé be nem ment a bárkába. Azután jött az özönvíz, és elpusztított mindenkit.**

Nőé napjaiban elállatiasodott az élet. Az embernek nem volt magasabb igénye, mint az állatoknak: táplálkozni és szaporodni. A boldogság csúcsát a test kényelme és gyönyöre, és a folyamatos anyagi gyarapodás jelentette. Ez volt Nőé korának alapvető jellemzője, és ez ma is, az Emberfiának napjaiban. Pedig mi a láthatatlan Istennel való szeretetkapcsolatra lettünk teremtve.

4. Lukács 17:28-30. **Éppen úgy lesz, mint ahogy Lót napjaiban történt: ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek; de amely napon Lót kiment Sodomából, tűz és kénkö esett az égből, és elpusztított mindenkit. Ugyanígy lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik.**

Lót sodomájában már nem házasodnak. Ellenben hatalmasat fejlődik a gazdaság és azzal együtt látványos mélyzuhanásba kezd az erkölcs. Lót társadalmában teret hódít az azonos neműek együttélése. Teljesen természetessé válik az alternatív életstílus, senki nem tartja bűnnek, sőt, büntetik azt, aki annak tartja. Végnélküli gazdasági jólét és erkölcsi perverzió... így lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik. Ne legyen így közöttünk!

5. 1Péter 5:8-9a. **Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el. Álljatok neki ellen, a hitben szilárdan...**

A hívők ellensége nem csak ordító oroszlán, de egyben e világ fejedelme is. Ha lehetne, minden keresztyént el akarna nyelni. A romlott ideológiáit egyre erőszakosabban akarja rákényszeríteni a másképp gondolkodókra és utódaikra. Ha még eddig nem lett nagyobb bennünk az aki bennünk van, mint az aki a világban van – akkor sikerülni is fog neki. Vigyázzunk, álljunk ellen, és a minden kegyelem Istene velünk lesz.

Lukács
János

SZEGÉNY LETT

"Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén szegénnyé lett érttetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok." (2Kor 8:9)

Karácsony este... Itt benn jó meleg. Ott akkor nagyon hideg lehetett.

Itt halvány gyertyafénybe nézek én, Ő egy rossz lámpát láthatott szegény.

Engem kényelmes, puha párna vár, Őt jászol várta, - hideg, zord, sivár.

Szobámban illat, fenyőtű pereg, Körülte szalma-szag, állatsereg.

Gyertyámba nézek. Fellobban a fény, Miért lett Ő ilyen nagyon szegény?...

Szívemben megdobbán a felelet: Azért, mert téged nagyon szeretett.

Minden olyan szegényt, milyen te vagy, Meglátogat karácsonyénál.

Ő nem utálja koldus rongyodat, Szívére von és békességet ad.

Legyen örökre áldva szent neved, Hogy Veled jött az igaz SZERETET!

Somogyi Gáborné

MIRE VALÓ AZ ÜNNEP?

"A megtérés és a higgadság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek!" (Ézs 30,15)

Pilinszky János ezt írja az ünnepek lényegéről: „A statisztika azt mutatja, hogy az ünnep sokak számára a napi felelősségből az ünnepi felelőtlenségbe való menekülést jelenti... A keresztény ünnep a pihenés, a hálaadás, a megszentelés napja kell hogy legyen. A kikapcsolódás erre kevés..., valójában bekapcsolódásnak kell lennie. Az ünnep az élet egészébe való visszatérés lehetőségét kínálja."

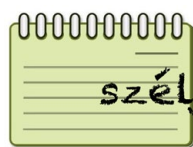
Az ünnepet Isten rendelte el, amikor a hetedik nap megszentelését megparancsolta. Célja az, hogy ilyenkor az ember tegye félre a maga munkáját, és Isten munkájára összpontosítson. Úgy is, hogy Isten nagy tetteiről beszéljünk, s úgy is, hogy nyissuk ki magunkat, s kérjük, hogy ő munkálkodjék bennünk.

Az ünnep célja nem a semmittevés, de nem is a még lázasabb tevékenység, hanem kapunyitás felfelé. Tartom a kezemet, hogy Isten ajándékait átvegyem, s aztán legyen mit továbbadnom másoknak. Nincstelen leszek, ha soha nem állok csendben Isten elé, hogy beszéljen velem és gazdaggá tegyen. Előbb dolgozik bennem, utána pedig dolgozik általam.

Óvakodjunk attól, hogy ehelyett teletömjük ünnepeinket tennivalókkal, s a végére még fáradtabbak és üresebbek legyünk! Ezt csak tudatos tervezéssel lehet megvalósítani. Ne engedjünk semmilyen kényszernek! Az ajándékozást, utazást, vendéglátást is ehhez a célhoz lehet igazítani.

Az ünnep központjában az ünnepelt álljon: karácsonykor Jézus Krisztus. Ez nem a szeretet ünnepe úgy általában, hanem **Isten irántunk való szeretetének ünnepe.** Nem az ajándékozása, hanem **az Isten nekünk adott ajándékáé: Jézusé.** Neki örülünk, érte legyünk hálásak, vele keressük a közösséget! Akkor egymásnak is jobban tudunk örülni, hálát érezni és egymással mélyebb közösségre jutni.

Cseri Kálmán

széljegyzet

Élj méltóan mert méltóvá tett

Efézus 4: 1-3. *Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Urért: éljétek ahhoz az elhíváshoz méltóan, amellyel elhívatatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével.*

Az előző fejezetekben Pál apostol arról tanít, hogy bár a lelki halál állapotában voltunk, Isten feltámasztott és mennyei világába ültetett, mint megváltott gyermekeit. Krisztus keresztfájdolozata méltóvá tett minket. Hit által vissza nyertük az elvesztett méltóságunkat.

A negyedik rész bevezető mondatai már arról szólnak, hogyan zárkozhatunk fel ahhoz a lelki státuszhoz amelyben részesültünk hit által. Tehát, ha Isten gyermeke lettem, meg kell tanuljak Isten gyermekéhez méltóan élni. Ez a tanulás egy életen át tartó folyamat. Megszentelődésnek hívjuk.

Miben áll a krisztuskövető méltósága? A jellemében! Őt jellemvonást sorol fel az apostol:

1. Alázat. Mint erény, a kereszténységgel született meg. Az ókori görög világban a büszkeség volt az egyik legkedveltebb erény. A názáreti ács alázatról beszél a farizeus és a vámszedő példázatában. A farizeus a vámszedőhöz mérte magát és azt mondta, én különb vagyok. A vámszedő Istenhez mérte magát, és azt mondta, légy irgalmas nekem, bűnösnek. A vámszedő mércéje jó volt, ezért tudott megalázkodni. Az alázatos ember ki kerül a centrumból a peremre, és Jézus kerül a középpontba.

2. Szelídség. A szelíd tudja, hogy mindent Istennek köszönhet, ezért megértő amikor mások gyengeségeivel találkozik. Nem csap le a felebarátjára, rámutatva minden gyengeségére. Nem érzi a szükségét annak, hogy a fölényt fitogtassa mások kárára. A szelíd az, aki elég erős, hogy visszaüssön ha bántják, de önuralmat gyakorol és nem áll bosszút. A názáreti Jézus angyalok légióit parancsolhatta volna a védelmére amikor letartóztatták Judással az élen, de nem tette. Tanuljuk meg tőle a szelídséget és az alázatot, ha a nevünkhöz méltóan akarunk élni.

3. Türelem. Károli szerint hosszútűrés. Egy hosszan visszatartott indulat, önkorlátozás az ellenünk vétkezők iránt. Annyira különböző a temperamentumunk. Egyeseknél hamarabb elszakad a cérna, mint másoknál. Ráadásul a címezettek világában kiemelkedő erény volt a sértés megtorlása. Ezzel szembe megy Pál és türelemre tanítja a testvéreit. Legyetek türelmesek, mert hozzátok is hosszútűrő volt az Isten. Mert a méltó élet mércéje Krisztus. Óhózzá kell felnővekedni türelemben.

4. Szeretet. Viseljétek el egymást szeretettel! Azokat kell elviselni szeretetben, akik nem jól bánnak velünk. Az a szeretet, amely azt az embert is be(él)fogadja, aki őt nem szereti. Miért? Mert Isten elébe küldte, hogy szeresse. Mi sem voltunk szerethetők de Isten befogadott és elhordoz minket pedig néha nem lehet könnyű még neki sem.

5. Békesség. Egy mennyei kötel amely egybetartja azt a sokféle embert, akik mi vagyunk. Arra vagyunk felszólítva, hogy igyekezzünk a bennünk lévő békesség által egységet munkálni. A békétlen ember még a jószándékával is rombol. A Krisztushoz méltó életünk az egyéni- és gyülekezeti békességünk kötelékének a szakítószilárdságában fejlődik ki.

Éljünk méltóan, mert méltóvá tett az Isten!

Lukács János

CLEVELAND

“Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjete...” (Fil 1:27)

A Filippiekhez írt levelet tanulmányozzuk ebben az időszakban. Egyre inkább azt fedezzük fel, hogy ez a vers-töredék képezi a levél egyik központi, gyakran visszatérő témáját. Minél többször találkozunk ezzel a gondolattal, annál közelebb kerül a szívünkhöz, és tükröt állít elénk - Krisztus evangéliumához méltóan viselkedünk-e? A sokféle programunk mind a Krisztushoz való közeledésünket, hasonlóságára való átformálódásunkat kell, hogy szorgalmazza. Mennyire szomorú, amikor valaki visszatekint akár egy életen át történő imaházba járására, mégsem kerül közel életünk Megváltójához és Szabadítójához. Az Úr legyen továbbra is kegyelmes hozzánk és adja meg, hogy az evangéliumhoz méltóan viselkedjünk, az ő szent nevének dicsőséget szerezzünk!

Az eddigi lapokban jelentek meg rövidebb vagy terjedelmesebb beszámolók az alábbi eseményekről: *Pácsó Sándor* testvérünk temetése (szept. 11), a *lelkipásztor beiktatás* (szept. 26), *ifjúsági találkozó* (okt 8-10), ezért ezekre nem fogok ezúttal külön kitérni.

Augusztus 22-én és október 3-án **közös zenés, dicsőítő istentiszteletet tartottunk**, előbb az imaházunkban, majd a *Kelet-oldali református templomban*.

Ezek az alkalmak egy igen színvonalas dicsőítő csoport vezet bennünket az éneklésben, akik több helyről és több gyülekezetből érkeznek azzal a céllal, hogy közösségileg dicsőítsük Istent. Azért imádkozunk, hogy ezek az alkalmak tovább folytatódjanak és minél többen épüljenek lelkileg e közös összefogás által.

Augusztus 29-én immár második alkalommal látogattunk el a Hiram helységben található *Magyar Kulturális Központ* táborába. Az időjárás csapadékosra változott, viszont ennek ellenére több órát tölthettünk együtt a természet templomában, énekelve, imádkozva, igei üzenetet hallgatva, étkezve és csoportos játékokra benevezve. Hálaság vagyunk Istennek, hogy vannak ilyen lehetőségeink együtt lenni, ahol szorosabb lelki kapcsolatokat tudunk ápolni és egymás által az Ige után formálódhatunk.

Október 22-24 között a *Baptist Assembly, Seneca Lake* nevű táborában tölthettünk egy igen tartalmas hétvégét kilenc **családdal és gyermekekkel**. Ezeknek a hétvégéknek az a célja, hogy a családokat támogassuk, feljűk szolgáljunk és szorosabb kapcsolatokat építsünk. Emellett keresnünk kell együtt az Úr vezetését az élet mai útvesztőiben, ahol igen nagy szükségünk van az Isten által meghatározott alapelvek tudatosítására, és életünk ezekhez való

ilyen hétvégére.

November 6-án **Laura és Cade Chiles** mondták ki a boldogító “igen”-t egymásnak és kötötték házasságot. Mivel mindketten Columbusban (OH) laknak és tanulmányaikat végzik, ezért ott tartották a menyegzői istentiszteletet a *Rock City gyülekezetben*, melynek aktív tagjai. Az angol nyelvű istentisztelet alatt *Deák Zsolt* lelkipásztor magyarul kért áldást az ifjú párra, az Úr kezébe ajánlva házasságukat. Felemelő volt hallgatni *Lakatos Csaba* (a menyasz-

igazítására. Ezen a hétvégén rengeteget neveltünk, játszottunk, sétáltunk, imádkoztunk és pihentünk. Örömmel tapasztaltuk, hogy a gyermekeink lelkesedéssel vettek részt az imádkozásban, és az egymással való közreműködésben is. A közös éneklésért is hálát adtunk; olykor nehéz volt abba hagynunk. Az igei üzeneteket könnyebb volt befogadni, és mindnyájan azzal a gondolattal távoztunk, hogy ezt jó lesz máskor is megismételni. Sajnos ezt a tábort be fogják zárni és el fogják adni, ezért más helyszín után kell keresnünk, mert az a reménységünk, hogy jövő tavasszal az egész gyülekezettel eltudunk utazni egy

szony édesapja) köszöntését és egyben vacsora megnyitó szavait. A Laura és Cade által választott menyegzői igeskasz így hangzik: *“Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljeteke szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk ‘áldozati ajándékként.’ (Ef 5:1-2)* Kívánjuk, hogy az ilyen önfeláldozó, mások javát kereső, Krisztustól való és Krisztusra mutató szeretet áradjon ki és egészen itassa át az ifjú pár kapcsolatát. Egyben ezt kívánjuk a kedves olvasók életére és szolgálataira is.

Deák Zsolt

Hildebert de Lavardin HYMN TO THE MOST HOLY TRINITY (excerpt)

TO THE SON

Son, the Father's equal ever,
From His substance changing never,
Like in brightness and in feature,
Though creator, still a creature,
Thou our human body worst
Our redemption too Thou borest.

Endless, still Thy time declaring,
Deathless, though Thy death preparing,
Man, and God, divided never,
Thou Man-God, unmixed forever,
God is not to flesh converted,
Nor by flesh the God perverted-
God in human form appearing,
Never human weakness fearing-
With the Father equal being
Fleshly weakness disagreeing,
God the God begetting solely,
Virgin both conceiving wholly.

In this union, thus created,
Both the natures there are mated,
Each its own existence taking,
Both a new existence making.

He, alone our Interceder,
Our Lawgiver and our Leader,
He the law and Gospel heeded,
To the cross and grave proceeded,
There He slept and there descended,
There He rose and then ascended.
Judged on earth- in heaven He liveth,
And the world its judgment giveth.

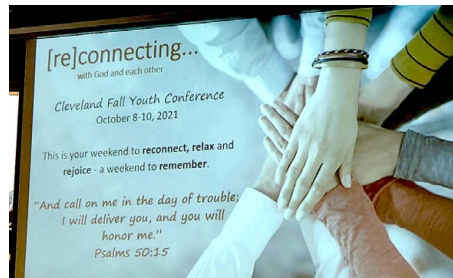
TO THE HOLY SPIRIT

Comforter, denominated,
Never born and not created,
Both the Son and Father knowing-
Spirit from them both outgoing,
Thus in power their equal being
And in quality agreeing,
Great as they, He still remaineth,
All their goodness, he retaineth,
With them from the first existing,
All their power in him subsisting.

Father He begetting showeth,
Son, from human birth He groweth,
Spirit, from them both outflowing,
They are one, the Godhead showing.
Each is God, in fullness ever,
All are God and three Gods never.
In this God, true God completing,
Three in one, are ever meeting,
Unity in substance showing,
Trinity in persons knowing.

Of the persons none is greater,
Neither less and neither later,
Each one still itself retaining,
Fixed and constant still remaining,
In itself no variation,
Neither change, nor transmutation.

Transl. by **Benedict, Erastus**

Youth Conference Testimony God's Army: By Nikki Kulcsar

This past month, Hungarian Youth from across the county gathered in Cleveland for fellowship, worship, and the desire to seek God.

Friday and Saturday we talked about what it means to reconnect with God and explored the topic of reconnecting with others led by *Lukács János* on Sunday. We read through Ezekiel 37:1-11 and learned about the process of the dry bones changing into a vast army.

Ultimately, we are able to connect to God through the word and He gives us breath to our spiritual hopeless lives when we pursue a relationship with him through prayer. When God's people humble themselves, unite with the purpose of furthering his Kingdom, and form his army, we are able to rise above our circumstances and go into battle knowing our God is the victor.

The most recent youth conference in Cleveland revolved around the idea of [Re] Connecting.

This was a very current topic being it was the first time the youth was able to gather in such large numbers in two years. We had the opportunity to rekindle friendships and also reignite the most important relationship, the one with our Heavenly Father.

The message I found most relatable was shared by the newly ordained Cleveland pastor, *Deak Zsolt*. Pastor Zsolt highlighted some factors that distort the connection we have with God and with others. In today's busy society, we're constantly bombarded by noise, face an induced rush/hurriedness, and

YOUTH CONFERENCE

can often find ourselves lost in large crowds whose influence can potentially cause greater separation between us and all the connections that matter most. In Habakkuk 2:20 we read, "*The Lord is in His holy temple; let all the earth be silent before Him.*" I was reminded and encouraged to seek after more moments of silence in a life that can feel hectic and overwhelming at times. Practically this means being still in God's presence, more devoted in prayer and my time spent reading the Word. Only this way is it possible to combat these distractions and ultimately be victorious.

A huge thanks to the Cleveland church for hosting such a blessed time of fellowship.

Until next time brothers and sisters in Christ,
Adam Szabo

During the 2021 youth conference in *Cleveland*, there were many speakers who talked about the overview topic, **Reconnecting with Christ**. On the second day *Kulcsár Attila* used the metaphor "we are the radio" and that we must tune into God's frequency. Personally, this touched my heart because there can be many times in our lives where we, as Christians tend to stray and go on our own path instead of following God and his plans for us. Once we start tuning into God's plan for us through reading his word, we can begin to reconnect with him and others.

Rebeka Kulcsar

Not only did this weekend give me the ability to relax and worship, but also gave me the chance to make new connections with people who shared my fundamental beliefs. This was my first time attending, and I felt very welcomed and cared for by everyone at the event. I am very grateful that events like these can take place and positively impact youth for the good of God!

Jack Kovacs

Beszámoló a clevelandi ifi találkozósról

Péntek este kicsit megkésve érkezünk meg. Már mindenki túl volt a vacsorán és kezdődött a nyitó istentisztelet. Gyorsan megvacsoráztunk az alagsorban aztán csatlakoztunk a fiatalokhoz. *Balla Zsigmond* nagyszerű felvezetése után, együtt dicsőítettünk a fiatalokkal, majd meghallgattuk a tanítást, amit *Deák Zsolt* lelkipásztor angolul tartott. Habakuk 2:20. volt az alapige. „Az Úr azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az egész föld!”

A hétvége témája, „ReConnecting” azaz újrakapcsolódás Istennel és egymással. Aktuális téma mert a fiatalok közel két éve nem találkozhattak személyesen a világjárvány miatt. Zsolt az elgyengült kapcsolat(ok) okairól beszélt és buzdított az újrakapcsolódásra. Elcsendesedéssel, imádkozással fejeződött be a péntek esti együttlétünk.

az esti istentiszteletre. Az imaháznál találkoztunk este hat órakor.

Vacsorával kezdttük és istentisztelettel folytattuk. A programot *Lakatos Laura* vezette. Néhány dicsőítő ének után Laura felvezette az est témáját és felkérte *Kulcsár Attilát*, az *Ifjúsági Szövetség* elnökét az igehirdetésre. A 139. Zsoltár volt az alapige. Attila Isten mindentudását és szeretetét emelte ki, és hívta a fiatalokat, hogy bizalommal kapcsolódjanak ahhoz az Istenhez, aki bár minden gondolatunkat ismeri, mégis jó terve van velünk mert nagyon szeret bennünket. Imával és közös énekléssel fejeztük be az istentiszteletet. Azután pedig kötetlen beszélgetésben, *kis csoportokat* alkotva folytattuk az együttlétet késő estig.

Vasárnap reggel ismét a szállásadónk otthonában reggeliztünk. Tíz órakor

a gyülekezetre. Bátorítást kaptunk arra, hogy **Jézus Krisztusban van minden ember egyedüli reménysége.**

Az istentiszteletet követően az egész vendégsereg, a helyi testvérek vendégszeretetét élvezte az alagsorban. A finom ebéd után áldásokkal telt szívvel indultunk haza az ifi találkozóról. Hosszas beszélgetések, búcsúzások, ölelések zárták a nagyszerű találkozót Cleveland-ben.

Legyen áldott az Úr a szervező gyülekezetért, és a résztvevőkért!

Lukács Erzsébet

Reconnecting

Az ifjúsági konferencia témája az újrakapcsolódás (reconnecting) volt. Az életem során előfordult, hogy a problémák és nehézségek miatt, Istent kizárva én akartam megoldást találni az életemben lévő dolgokra. Mire ráeszméltem, hogy görcsös próbálkozásaim eredménytele-

Kedves vendéglátóinknál, a *Veres házaspár* otthonában szállásoltunk. Éjszakába nyúlóan beszélgetve próbáltuk behozni az elmúlt néhány év lemaradását. Meséltünk egymásnak a gyermekeinkről és az unokáinkról. Jó volt megpihenni a hosszú út után.

Szombaton reggeli mellett folytattuk a beszélgetést, aztán elmentünk az imaházba, ahol már együtt voltak a fiatalok. Izgalmas vetélkedők és lelki beszélgetések vége felé érkezünk oda. Ebéd után az egész ifi csoport ki ment a közeli állatkertbe. A clevelandi gyülekezetet ezúton is köszönet illeti a nagylelkűségéért. Az egész vendégseregnek kifizették a belépőjét.

A sok látnivaló és a hosszú séta után mindenki visszatérhetett a szálláshelyére felfrissülni és felkészülni

kezdődött a záró alkalom. A vasárnapi istentiszteleten jelen voltak a helyi gyülekezet tagjai is. Az imaórán két fiatal buzdított minket, *Erdőközi Norbert* magyarul, *Szabó Steve* angolul. Hallgatva a két fiataalt, hálátelt szívvel köszöntük meg Istennek, hogy ma is támaszt olyan lelki embereket, akikre bíz üzenetet és akiket tud használni. A *detroiti és new-yorki fiatalok* énekei és bizonyágtételei után, *Juhász Róbert* felvezette az ifi találkozó harmadik napjának a témáját és felkérte *Lukács János* lelkipásztort a szolgálatra.

Az alapige Ezékiel 37:1-11. Az volt kiemelve, hogy az Isten beszéde és a *Szentlélek* milyen módon vezeti vissza a reményvesztett embert az Istennel való közösségbe. Akiket pedig Isten életre kelt, azok egymásra találnak és egy igen nagy sereget alkotnak, amely

nek és nem azon az útvonalon haladok amin Isten engem szeretne látni, addigra már minden lehetséges megoldáson átrágtam magam, hogy én oldjam meg a gondjaim és mindent irányításom alatt tartsak. Türelmetlenségem miatt, nem létező korlátokat hoztam létre a fejemben, hogy Isten hogyan és milyen megoldást tud adni. A hétvégén a prédikációk és szolgálatok jó emlékeztetők voltak arra, hogy figyeljünk, ne "kapcsoljuk ki" a jó Isten üzenetét a hétköznapi életben. Eddigi életem során megtapasztaltam, hogy minél inkább felülírom az Ő vezetését, annál mélyebbre kerülök a bizonytalanság és kétségbeesés erdejébe, ahonnan mindig egyre gyengébben fogni az Ő "jelét", hogy újra kapcsolódni tudjak hozzá.

Elekes Noemi

Vasárnap reggeli buzdítás imára a clevelandi ifjúsági

Bizonyágtételemben egy megtapasztalásomról szeretnék beszélni, és azzal kapcsolatosan buzdítani benneteket az imádkozásra.

Nehéz volt ez elmúlt két év, gondolom ezzel mindenki egyetért. Valamiképpen megérintett mindannyiunkat ez az időszak. Éppen ezért nagyon hálás vagyok, hogy hosszú idő után végre újra találkozhattam sok fiatallal ezen a Clevelandi ifjúsági konferencián.

Bizony, **elég könnyű elveszíteni a reményt/jókedvet** manapság; én most erről szeretnék beszélni. Megtapsztaltam az elmúlt hónapokban, hogy elment a kedvem több mindentől, különböző személyi kudarcok, szenvedés, és lelki próbák miatt. Meg látva a jelenlegi helyzetet az egész világon, bőséges okot adott rá, hogy úgy érezzem magam.

Látjuk azt, hogy ember ember ellen támad, nőnek a feszültségek, és a média is csak megosztást okoz. Egyre jobban látjuk a gonosz (az ördög) megnyilvánulását és műveit körülöttünk.

Most nem az utolsó idők fejleményeiről akarok beszélni (bár azt az időszakot éljük), ez egy másik téma. **Úgy tapasztalom, hogy az élet egyre nehezebbé válhat, ha mindig a gondjainkra és fogyatkozásainkra figyelünk.** Mindez rosszkezdvet ad, és ha nem is látszik kívülről rajtunk, de belül egyáltalán nem segít, nem épít. Olvastam valahol, hogy a rosszkezd olyan, mint egy kidurrant kerékgumi, amit ha nem cseréljük ki, akkor egy helyen ragadunk, és tovább nem mehetünk.

Nem csak fizikai küzdelem, harc ez, hanem inkább egy lelki harc. Erről megbizonyosodhatunk ha elolvassuk Pál Apostolnak az Efézusbeliekhez írt leveléből azt, hogy **“Végül pedig: erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyi magasságban vannak.”** (Ef 6,10-12)

Más helyen pedig, Jakab 4:7 szerint azt mondja a Biblia hogy **“Engedelmeskedjete azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.”**

Bár könnyű elfogadni és egyetérteni azzal, hogy teljesen igazat mond minderről a Biblia, mégis sokkal nehezebb valójában mindezt elsajátítani

vagy megérteni személyesen, és **megharcolni a hit harcát.** Lehet, nem érezzük készen magunkat, vagy éppen nem vagyunk feltöltöttek a lelki fegyverzettel, továbbá úgy érezzük, hogy gyenge a kapcsolat... Isten azonban mindig elérhető, és ez a jó hír. **Beszélgessünk vele!**

Az Úr Jézus sohasem ígéri, hogy szenvedés meg kísértés mentes lesz a vele való életünk. Sőt, előre megmondja, hogy az Ő követői szenvedni is fognak. **Nincs könnyebb megoldás a gonosz ellen, mint hogy oda szánva életünket több időt töltsünk az Úr Jézussal, a hitünkért szenvedést is vállalva, és az Isten fegyverzetével felvértezve.** De mennyire biztató az, ha többen, együtt, mint egy sereg, harcolunk egymás mellett. Még jobb esélyünk van a győzelemre. Az apostol ezt írja: **“Emberi erő meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.”** 1Korinthus 10,13

Azután, így, lehangoztágunkban oda-jön a sátán, és pimaszul odasűg minden nyomasztó gondolatot, hogy méginkább elbátortalanítson, mert az a célja, hogy minél reménytelenebbül érezzük magunkat, hogy negatív hatással legyünk másokra, amivel a mások kedvét is elveszük.

“Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” Azt is mondhatnánk, hogy mindenki, aki az Urat nem ismeri. Ezért szerintem jobb, hogyha úgy értelmezzük ezt az ígét, hogy **“Ha az Úr velünk, ki árthat nekünk?”** A válasz erre az, hogy senki. Könnyű ezt kimondani, de még fontosabb, hogy higgyük is ezt.

Adjunk hálát, hogy az Úr ereje nagy, és még inkább azért, mert Ő lehet a mi reményünk mindenben. Azt kívánom mindenkinek, hogy nyerjünk új erőt, bátorságot!

Ez a hétvége jó alkalom volt arra, hogy kérhettük az Urat, hogy segítsen, és töltsön fel lelki erővel, tűzzel bennünket.

Imádkozunk hogy ez a tűz, ez a jókedv ne legyen kioltva, mert ezekre szükségünk van a mindennapi küzdelmeinkben. Ha ismerünk olyan fiatalokat, akik hasonló kihívásokban vannak, értük is imádkozzunk! Legyünk egymás iránt is jókedvvel, jóindulattal, és **együtt harcoljunk meg a hit harcát,** nem engedve meg az ördögnek azt, hogy kihasználja gyengeségeinket.

Erdőközi Norbert

A fényképek nagyobb részét a **Bocskai Rádió** munkatársa készítette; köszönjük!

NÉVEN SZÓLÍTHATJUK JÉZUST!

„Fiat szül, és nevezd őt Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.” (Mt 1,21)

Nagy dolog, hogy **tudunk róla, ismerjük a nevét.**

Az Ószövetségben Mózes próbálta megtudni a **Mindenható nevét.** Az „isten” ugyanis nem személynév. A környező népeknek is volt istene, Egyiptomban számtalan istent imádtak. Ábrahám Izsák és Jákób Istenének neve „Jahve” (2Móz 3,14-15). A 3. parancsolt azonban megtiltotta, hogy Isten nevét hiába kimondja vagy emlegetse az ember. Nem is mondták ki Isten nevét – Jahve helyett *Adonájt* (úr) mondtak, olvastak. (A négybetűs istennév JHWH (Jahve) mássalhangzóit alá az Adonáj magánhangzóit írták, és Adonájnak olvasták. Később a bibliafordítások furcsa „találmánya” lett azután a nem létező „Jehova” név, amikor az Adonáj magánhangzóival olvasták a Jahve mássalhangzóit.)

Jézus nevét nem nekünk kellett „kinyomozni”, megkérdezni. Angyali kijelentésre és utasításra nevezték őt Jézusnak.

De nem csak tudjuk a nevét, hanem **meg is szólíthatjuk Jézust.**

Ha Ő mint Isten jelent volna meg közöttünk, meg sem szólíthatnánk Őt.

De ha Ő Jézus (nagyon gyakori keresztnév), aki Betlehemben született, úgy mint ahogy minden más gyermek (kivéve, hogy apa nélkül), akkor már van rá esély, hogy felkeressük (pásztorok), néven is szólítsuk, megismerjük.

Ha Őt azért adta Isten, hogy **megszabadítsa népét bűneitől,**

ha azért lett emberré, hogy **találkozhassunk vele, sőt általa Istennel** – akkor a legfontosabb ami történhet velünk, hogy találkozzunk vele, megismerjük Őt.

Mennybemenetele után is megszólíthatjuk Jézust, találkozhatunk vele. Pál találkozott vele, s milliók azóta. Közöttük én is. Néven szólíthatjuk, ismerhetjük, beszélgethetünk vele.

Isten azt is mondta **Mózesnek:** *nem láthat engem ember élvén* (2Móz 33,20).

Az **Úr Jézus** meg azt mondja: *jöjj, kövess engem!* Azt mondja: *jöjjetek énhozzám mindnyájan!* Azt mondta: *nyújtsd ki a kezedet és tedd a sebek helyébe!* Azt mondja: *aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem. Barátainak szólította tanítványait.* Jn 15,14-15

János így folytatja a mózesi ígét: *Istent soha senki nem látta, az egyszülött Fiú,*

aki az Atya keblén van, az jelentette ki őt (Jn 1,18).

Mesterünk, Jézus, megismertette velünk az Atyát, megmutatta nekünk Istent („*aki engem látott, látta az Atyát*” Jn 14,9).

Megváltónkezt teszi ma is: követőinek, a mai embereknek is megszólíthatóvá teszi magát. Az imádság, **a Jézussal való beszélgetés során pedig egyszer csak észreveszi az ember, hogy máris az Atya, máris Isten színe előtt áll.**

Figyelj csak, neveden szólít Jézus; ismer, nevedet is tudja. Válaszolj Neki; te is néven szólíthatod Őt!

Herjeczki Géza

Jesus name above all names,
beautiful Savior, glorious Lord.
Emmanuel, God is with us,
blessed Redeemer, Living Word.

JÉZUS NEVE FENSÉGES!

Drága Megváltó, Nagy Alkotó.
Immánuel, nem hagy ő el,
Ígéje áldott, élő szó.

Fordította: *Mikes Attila*

Angelus Silesius:

Karácsonyi párversek

Emberré lett az Úr,
szalmán kapott helyet,
Hogy széna-szalma
én már soha ne legyek.

Alázat s gyermeki lélek
mily szent dolog!
Kik látták az Urat elsőnek? Pásztorok.

Mért mondd, hogy a Nagy
kicsinnyé nem lehet,
S a porszem képtelen
felfogni az eget?

Nézd a Szűz Gyermekeit!
S a szűk jászolt tekintsd:
Benne a föld s az ég
és száz világ pihent meg.

Bizony a szíved is
kicsi jászol ha lenne,
Újra jönne az Úr
s gyermekként megszületne.

Ha Krisztus százszor is
születne Betlehemben,
Elvesznél, hogyha
nem jönne el a szívedben.

Fordította: *Csanád Béla*

Lesz-e még időm?

Egy igehirdetésben Billy Graham meghökentő módon válaszolt egy kérdésre. Azt kérdezték tőle, hogy hosszú, tapasztalatokkal gazdag életében mi volt a legmegdöbbentőbb? S a válasz így hangzott: *az élet rövidsége.* Mert amikor az ember még fiatal, akkor azt hiszi, hogy lehet tékoznolni az éveket, hisz annyi van még belőlük. S aztán később elkezd számolni...

Ennek a számolásnak először csak olyasféle jellege van, hogy *"vajon több van-e még előttem, mint mögöttem?"* Később pedig: *"Vajon érdemes-e még belevágnom ebbe vagy amabba a dologba?"*

Amikor a falunkba bevezették a gázt, előfeltétel volt, hogy egy-egy utcában a háztulajdonosok meghatározott százalékanak bele kellett vágnia a gázbekötés pénzigényes, nagy kalandjába.

Bizony, voltak olyan utcák, ahol nem vezették be, mert a jórészt idősekből álló háztulajdonosok azt mondták, hogy *"arra a kis időre, ami még nekem hátra van, már nem érdemes ekkora költségbe verni magam."*

Isten ígéje arra tanít bennünket, hogy az idővel bölcsen gazdálkodjunk. A 90. Zsoltár írója pontosan és nagyszerűen fogalmaz. Nem azt mondja, hogy *"Taníts minket számlálni napjainkat..."* Mert a napok számolgatása hiábavaló dolog, s az eredmény: elkeseredés.

Azt mondja a zsoltáros: *"Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!"* S ez a teljesség!

Tudomásul venni azt, hogy telik az idő, de azt is, hogy ez a tény nem kell, hogy elkeserítsen bennünket.

Mert a hívő ember egyre előbbre halad: ismeretben, hitben és erőben.

Ez persze nem azt jelenti, hogy tékozolhatok. Minden percért számot kell adnom, ha Isten akarata helyett abban a percben valami mást cselekszem. De nagyszerű dolog az Úr bölcsességét kérve beosztani a szűkösnek tűnő időt.

S ha vele tervezem napjaimat, kiderül, hogy a nap huszonnégy órája elég a pihenésre, a munkára és még a kikapcsolódásra is. Mintha megismétlődne - az idővel - a kenyérszaporítás nagy csodája.

Talán nem követünk el nagy hibát, ha az Ige analógiájára egy új mondást szerkesztünk - hittel, reménnyel:

"Mindenre van IDŐM - a Krisztusban."

(K.L.I.) Békehírnök

A KARÁCSONYI VACSORA

„A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.” Galata 6:9

Anyukám tehát megérkezett, a menyasszony is elfoglalta a szállását, Dani is haza tudott jönni. Annyira örültem neki, hogy minden jóra fordult. Mindenki jól volt és közeledett a karácsony. Nevettem magamban egyszer, amikor felmentem Laci bácsiékhoz és az ajtóban majdnem bevertem a fejem valamiben. Mivel kint mínuszok voltak, a fagyasztott és a romlandó dolgokat kint tárolta egy zacskóban, szegre felakasztva. Igaz, a hűtő bent nem működött, csak tárolásra szolgált. Felajánlottam neki a fagyasztó ládát, hogy nyugodtan tegye be oda, ami oda való. A fészerből a fa fogyogatott, de aggodalomra nem volt semmi ok. A pince is jól állt, bőven volt tartalék.

Amióta csak házasság vagyunk, minden szentestét vacsorával és igével ünnepelek. A gyerekek is igénylik ezt. Abban az évben sem maradhatott el, de meg sem fordult a fejemben, hogy ne hívjuk meg Laci bácsit vagy Misi-t a szentestei vacsorára. Izgatottan készültem. Szerettem volna finomakat főzni és emlékeztetéssé tenni ennek a két embernek, legalább ezt a szentestét. Ki tudja ünnepelek-e így együtt valakivel valaha, mint ahogy most fogunk? Lehet az utóbbi időben nem is volt rendes karácsonyuk. Sütöttem, főztem míg anyukám a gyerekeket pesztálta, hogy minden finom legyen. Meg akartam lepni őket egy kis ajándékkal is, így mind a négy vendégnek készítettem egy kis csomagocskát. Mert hát Misi barátját és a nálunk lakó menyasszonyát is meghívtuk szentestére. Nem nagy dolgokat csomagoltam, csak épp jelzésértékűt. Szerettem volna, hogy tudják, gondoltunk rájuk is. Ők is fontosak valakinek.

Az asztalt sötétzöld abrosz borította, piros tányéralátéttel és fehér tányérokkal. E három szín egymással nagyon jól harmonizál, nemhiába szeretjük mi magyarok. Egy kis karácsonyi dekoráció és a finom vacsora. A meghirdetett időre mindenki megjelent a szebbik ruhájába. Ők négyen, mi a család öten és anyukám. Elolvastuk az evangéliumot

és elfogyasztottuk a vacsorát. Ilyen karácsonyi vacsoránk sosem volt. Nem azt mondja Jézus is, hogy azokat hívd meg, akik nem tudják viszonzni? Az ajándékokat odaadtuk nekik, zavarban voltak, nem számítottak rá. Másnap karácsony volt a gyülekezetben is, örömmel adtunk hálát Atyánknek újra azért az ajándékért, amit mi is kaptunk Fia Jézus által. Vacsorára még elmentünk Rafajnára, az ottani gyülekezettel is ünnepelni.

Ünnepek után minden visszatért a régi kerékvágásba. Január végén még elvittük Misi-t egy ifjúsági hétvégére a „Didergőre”, hogy lássa mennyi hozzá hasonló fiatal van, akik követik az Urat. Úgy láttam zavarta a tömeg, nem nagyon tudott barátkozni. Februárban már látszottak a viharfelhők!

Nagy-Kasza Lona

KARÁCSONYI VENDÉGEK

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik” Péld 17:17

Országunk déli részén, a bajai körzetben szolgáltunk. Baja mellett, Éreksanádön laktunk.

Gyönyörű, szép fehér karácsonyunk volt. A szenteste családi körben szokott telni, de nálunk más volt a menetrend. Körzetünk egyik állomásán (Dávod) mindig együtt ünnepelt a „nagy család” - a gyülekezet. Karácsony fénypontja volt ez az este.

Odafelé menet egyetlen járművel sem találkozott a férjem. Az ünnepség végén igyekezett hazafelé. Végre megérkezett!

Furcsa volt, hogy a kocsival nem állt be, csak beszólt az ajtón, hogy a község határában egy autó leperdült az útról, a szántóföldön állt feje, négy fiatalal. Beszélt velük, és igyekezett segíteni nekik. Gyorsan visszaindult lapátokkal, homokzsákkal, vontatókötéllel és padlóval felpakolva. Nehéz munkával, de sikerült az öt férfinak talpraállítani a törött kocsit és kihúzni az útra. Az öreg skodánk után kötötték és hozzánk vontatták.

Karácsony este négy rémült fiatalember toppant be a szobánkba. Elmondták hogy Jugoszláviából jöttek, a Sárköz-étteremben akartak jó bajai halászlévet enni. Elláttuk kisebb sérüléseiket, megmosakodtak, további négy tányért tettem az asztalra és körbeültük a terített asztalt.

Férjem felolvasta a karácsonyi történetet, Lukács evangéliuma második részéből. Az angyali üzenetet: „*ne féljete nagy örömet hirdetek nektek*”.

Sokáig beszélgettünk, feloldódtak.

A kocsit vezetője elmondta, hogy volt már életveszélyben, azon a nemzetközi gyorsan is rajta ült, ahol a vonatszerencsétlenségben sokan életüket veszítették.

Sokan megrokkantak, és ő sértetlen maradt. Mindnyájan örültünk, hogy az autós repülésnek sem lett súlyos következménye, a kocsit miatt pedig senki sem szomorkodott.

Együtt énekeltük el a *Csendes éj*-t. (Délután még nem is gondoltam, hogy miért főztem olyan sok bajai halászlét.)

Megvettem az ágyakat, mindenki nyugovóra tért. Reggeli után a férjem elvitte a csapatot *Bajára* a buszállomásra, ahonnan menetrendszerinti járat ment Jugoszláviába.

Néhány nap múlva jött vissza a kocsit gazdája intézkedni. Elvontatták a kocsit a szerelőhöz.

Miután elkészült a kocsit, gyakran útba ejtett bennünket. Gyermekemet mindig elkérte, elvitte Bajára, sétáltak a Dunaparton, betértek egy-egy cukrászdába, tudták hol adják a legjobb fagyit. Skodánk után nagyon tetszett nekik a sportkocsi. Ideadta laccímét, hívott hogy látogassuk meg.

Férjem *Abáziában* volt egy missziós héten, útközben felkereste, de csak idős szülei voltak odahaza. Fiuk akkor is külföldön volt. Ádám-Eva napján minden évben eljött megköszönteni *Ádámot* és *Éva* lányomat, kis szeretetsomaggal. Azt mondta „igaz barátja” Ádám, akivel a nevezetes karácsonyon találtak egymásra.

1980 decemberében elköltöztünk *Kaposvárra*. Így 1980. karácsonyán már hiába keresett, üres volt a porta, a kapcsolat megszakadt.

Lányom 1986-ban férjhez ment, Pesten lakott. Egy este telefonon hívott, hogy gyorsan kapcsoljuk be a TV-t. Akkor láttuk, hogy aki igaz barátjának tartott, akivel együtt karácsonyoztunk, akivel olyan sokszor találkoztunk az egy híres színész.

Mostmár ő is túl van a hetvenen. Újra karácsony közeleg, ugyan emlékezik-e még arra a különös karácsonyra? Nem tudja, hogy igaz barátja, és Éva lányom már régen az Úrnál vannak. Mi nem a híres embert láttuk benne, hanem a segítségre szoruló. Most is lenne terített asztal és szállás.

Sok minden elmúlik, de megmaradt a szeretet, és maradjon meg minden körülmények között karácsonyi öröme.

Petrik Ádámné

Az utolsó pillanatban

Ágika nővére, Baba (így hívtuk őt családon belül) váratlanul megbetegedett. Kezdett besárgulni az arca, a szeme, a keze. Kértük, azonnal menjen orvoshoz kivizsgálásra. Fertőző májgyulladásra gyanakodtunk, ezért a kórház fertőző osztályára ment.

Az orvos megvizsgálta, és kijelentette: – *Asszonyom, ön nem sárgaságban szenved, hanem rákos, és hamarosan meg fog halni. Menjen az onkológiára!*

Mindannyiunkat megdöbbentet a hír, Baba valamikor fiatalon megtért, szolgált a gyülekezetben, verseket írt, szavalt, énekelt az énekkarban. Aztán jött egy rosszul sikerült házasság, a férje gyakran megcsalta, végül válás lett a vége. Mivel ő kezdeményezte a válást, a gyülekezet őt hibáztatta, ezért kizárták a gyülekezetből, ahová soha nem tért vissza.

Mivel okos és szorgalmas nő volt, sokat tanult, diplomát szerzett, és néhány év múlva egy közintézmény igazgatója lett. Belevetette magát a vele egyenrangúak világába, bulik, kihelyezett értekezletek, ital, cigaretta, önpusztító életet élt. Vonzotta a művészvilág is, élettársi kapcsolatba lépett egy elvált festőművésszel. Időnként kérleltük, hogy jöjjön vissza a gyülekezetbe, rendezze a dolgait Istennel és a gyülekezettel, de hivatali pozíciójára hivatkozva ezt mindig elhárította. – Majd, ha nyugdíjas leszek, talán visszamegyek – mondta néha.

Aztán nyugdíjas lett, nem kötötték már a hivatali dolgok, élettársa baleset áldozata lett. Újra kérleltük, láttuk, hogy a nyugdíjazása rosszul érintette, szerettük volna lelkiileg segíteni. – Majd eljön annak is az ideje – mondogatta ilyenkor.

Most sírva vette tudomásul, hogy közeledik a vég. Vele együtt sírtunk. Folyamatosan imádkoztunk érte, látogattuk a kórházban, az otthonában.

Egyik vizsgálatot követte a másik, rohamosan romlott az állapota. Hamarosan az intenzív osztályra került. Műteni akarták, de megállapították, hogy már nem műthető.

A kórházban Ágikával felváltva látogattuk, segítettük, amiben tudtuk. Végül már enni és inni sem tudott, cseppentővel adagoltuk a vizet a szájába, hogy ne száradjon ki.

Egyik este én voltam a soros, hogy segítsék neki, Ágika hazament. Már nem tudott beszélni, mindenféle csövek voltak kivezetve a testéből. Az Úr megláttatta velem, hogy már nem sok ideje van, és arra indított, hogy hangosan imádkozzunk érte.

– *Imádkozhatok érted, elmondhatok a te nevedben egy bűnvalló imát?* –

kérdeztem. Alig észrevehetően bólintott, és a szemével is intett.

A kórteremben nem volt más, hangosan imádkozni kezdtem. Bűnbánattal megvallottam mindazt a bűnt, amiről tudtam, hogy ott volt vagy van az életében, és kértem Isten bocsánatát. Egyes szám első személyben mondtam, mintha csak ő mondta volna. Amikor a végére értem, alig hallhatóan, suttogva ő is rámondta az áment. Azután elaludt.

Másnap este, amikor kimentem hozzá, már kómában volt. Leültem az ágya mellé, és megfogtam a kezét. Isten újra megszólított, és arra biztatott, hogy hirdessem neki bűnei bocsánatát.

– *Baba* – kezdtem hangosan – *a tegnapi elmondott bűnvallásod alapján hirdetem neked bűneid bocsánatát. Isten egyszülött Fia, az Úr Jézus Krisztus érted is meghalt a kereszten, és eltörölte bűneidet. Vár téged az Ő dicsőséges mennyei országába.*

Részlet **Dobos Péter:**

Illatos forgácsok Isten műhelyéből című könyvéből. Megrendelhető a szerzőnél – FB, Messenger vagy dobpet@gmail.com e-mail címen.

"ITT VAGYOK!"

Sokan bűnbánati zsoltárnak tartják a hatodikot, de – míg a többiben (32., 38., 102., 103., 143) és főleg az 51.-ben a bűnét is megvallja a szerző, itt egy lelki éjszakáról lehet szó. Egy megvert, levert, csüggedt, síró, magát halálos betegen is üldözöttnek érző ember mondja el benne, hogy végül is „meghallgatta könyörgésemet az Úr.” E megtapasztalásával rimelően folytatja: „*imádságomat elfogadta az Úr.*” Ha azt mondta el Istennek erről a sötét időszakról, amit nekünk is a zsoltárban, akkor a panasz, még a zokszó is „imádság”, amit, lám, elfogad tőlünk az Úr. Több afrikai nyelv köszönési formulája jut eszembe erről, valahogy így -- az érkező, a fiatalabb, akinek illik megelőzni köszönésével a másikat, kezdi: „*Itt vagyok!*” Erre az a válasz, hogy „*Látlak!*”

Mennyire igaz ez az imádkozásról! Pont így vagyunk Istennel! Jajgatva, vagy a hódolat készségével mondjuk Neki: „*Itt vagyok.*” Ugy, ahogy vagyunk, előtte vagyunk. A „látlak”-ból fakad a megoldás, mert a diagnózist nem a beteg dolga megállapítani egyébként sem. Isten látása gyújt világosságot még a lelkünk sötét éjszakáján is, nem a mi fájlalásaink, tán hitekedő ötleteink. Ezt megtapasztaltam. Olyan jó tudni, hogy Akit a sötétben nem látok, ott van és lát engem!

Erre a lelki fejlődésünkben szükséges ismeretre, az ilyen megtapasztalások-

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

ra imádkozva teszünk szert. Az idén is, egyénileg és csoportosan, sokféle helyzetben mondtuk Neki, hogy „itt vagyok.” Aki lát minket (Akinek köszönhattunk a sötétben is), Ő pontosan azt tette, aminek történnie kellett az Ő látása szerint. Így és ezért zárjuk hálással ezt az évet is. Neki köszönünk, Aki jónak látta, hogy megéljük ezt a napot.

Adjunk hálát a végéhez közeledő esztendő minden imaalkalmáért, azok áldásáért!

Novák József

MINDÖRÖKKÉ UGYANAZ

Jézus Krisztus tegnap és ma,
Mindörökké ugyanaz,
Ő a változatlan szikla,
Mint vízár, el nem apad.
Ki rá épít, életet nyer,
Zúgjon, tomboljon vihar,
Ha nap éget, jégeső ver,
Szárnyaival betakar.

Nem változik szeretete,
Az emberé változó.
Sokszor eltölpül mértéke,
Az övé túlárado.
Lépten-nyomon érdemelnénk,
Hogy azt tőlünk megvonja.
Mégis szeretve jön felénk,
Mikor szívünk mostoha.

Nem változik nagy hatalma,
Nem ismer lehetetlent,
Könyörgéseink meghallja,
Vészben, viharban megment.
Ha ellenség törne reánk,
A nyomor mélybe húzna,
Szelek szárnyán repül hozzánk,
Gondjainkat megoldja.

Nem változik akarata.
Mindenben azt keresi,
Hogy annak életét áldja,
Ki őt szívből szereti.
Bűnösök üdvözítése
Változatlanul célja.
Gyarlóságuk ellenére
Bölcsen megvalósítja.

Nem változik tanítása,
Áldott ígéje örök.
Ki parancsait megtartja,
Győz a kísértő fölött.
Igazsága változatlan,
A sötétben szövődnek.
Ki jár világosságában,
Nem győzi le a vétek.

Jézus Krisztus tegnap és ma,
Mindörökké ugyanaz,
Jelenünk, jövőnk alapja
Továbbra is ő marad.
Benne bízunk, őt szeressük,
Csalatkozni nem fogunk,
Üdvösségünk vele töltjük,
Ha itt véget ér utunk.

Gergely István

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK

2021. december 12. oldal

A LELKEM MEGPIHEN / TU ESTI ODIHNA MEA

Für Béla 2021

Nicolae Moldoveanu

1. A lelkem meg - pi - hen ben - ned U - ram. Mú - ló az
2. Te benned el - pi - hen az é - le - tem. Jö - het rám
3. Meg - váltóm vagy U - ram ál - dom ne - ved. U - tam így

é - le - tem úgy el - su - han. Se - gíts, ha fá - ra - dok,
száz veszély nem fél szí - vem. Drá - ga sza - vad ne - kem,
mennyebe visz hoz - zád ve - zet. Áld - lak, mert így sze - retsz,

ve - zess, ha lan - ka - dok. Te - vagy - az í - ra - lom, béke, nyu - ga -
man - nám és ke - nyerem. í - ra - lom, béke, nyu - ga -
áld - lak, mert te vezetsz.

lom.

4. Ha majd az életem itt véget ér,
Vár égi otthonom, vár rám a bér.
Ott zeng majd énekem,
dicsérlek szüntelen.
Te vagy az irgalom, béke, nyugalom.

Hildebert de Lavardin:

Himnusz a Szentháromsághoz

– záró részlet

[Égi város, boldog város]

Bár inkább a Sion vára,
Dávid király csendes vára,
kit a fények ácsa ácsol,
kapuja van keresztfából,
Péter nyelve a lakatja,
boldog aki azt lakhatja;
fala épült élő köre,

s az Örömkirály az őre.

Ott örök fény ünnepsége,
örök tavasz, örök béke,
illat, egeket belengő,
pompa-ének, mindig zengő.
Nincsen ottan semmi romlás,
sem hiány, sem jaj, káromlás,
nincs kicsi és nincs ormótlan,
nincs Krisztushoz hasonlótlan.
Égi város, boldog város,
ki magas kőszálon állasz,
a biztos kikötő mellett:
messzeségből üdvözöllek!

Üdvözöllek és sóhajtlak,
és kereslek és óhajtlak.

Mily vígák, kik benned laknak,
milyen lakomákat laknak,
s mind mily érzés köti össze;
faluk hogy van fölgyöngyözve
topázzal s jácinttal rakva:
csak az tudja, aki lakja.

Add, hogy e város piacán,
szent népével együtt tartván,
Mózes mellett, Illés mellett
Alleluját énekeljek!

ford: **Babits Mihály**